

Den næste sag på dagsordenen var:

Forhandling

11) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om foranstaltninger mod forskelsbehandling inden for international skibsfart.

(Lovforslag nr. L 118. Fremsat 2/12 77. Første behandling 14/12 77. Betænkning 3/3 78).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om restaurations- og hotelvirksomhed m. v.

(Lovforslag nr. L 71. Fremsat 25/10 77. Første behandling 2/11 77. Betænkning 9/3 78).

Der var stillet 16 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Tove Lindbo Larsen (S):

Da mit partis ordfører, fru Inge Fischer Møller, ikke kan være til stede i salen, skal jeg på hendes vegne fortælle, at socialdemokratiet kan gå ind for de af handelsministeren stillede ændringsforslag og vil stemme imod de øvrige.

Nauerby (FP):

Ændringsforslag nr. 1, 8, 11 og 12, stillet af venstre, konservative, centrumdemokraterne og kristeligt folkeparti, har det ene formål at nedlægge landsbevillingsnævnet og overføre landsbevillingsnævnets arbejde til amtsbevillingsnævnet. Det kan fremskridtspartiet ikke tilslutte sig. Erfaringen fra eksisterende lov viser, at det har været nødvendigt med en overordnet ankeinstans for at administrere denne meget uklare lov, som jo ikke ved denne lovrevision er blevet mere klar.

Ændringsforslag nr. 3 af handelsministeren kan fremskridtspartiet derimod tilslutte sig. Det underændringsforslag, som hr. Kaj Hansen fra kommunisterne har fremsat til ændringsforslag nr. 3, kan fremskridtspartiet tilslutte sig.

Ændringsforslag nr. 5, fremsat af fremskridtspartiet, indebærer, at man ikke mere skal være enige i landsbevillingsnævnet for at omgøre en beslutning truffet af de lokale bevillingsmyndigheder eller kommunalbestyrelser. Vort ændringsforslag går ud på, at afgørelse i landsbevillingsnævnet skal træffes med almindeligt flertal.

Ændringsforslag nr. 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15 og 16, fremsat af kristeligt folkeparti, er en væsentlig stramning af mulighederne for at opnå bevilling, hvad fremskridtspartiet heller ikke kan gå ind for. Kristeligt folkepartis ændringsforslag under nr. 11 og nr. 16 vil bevirke, at der skal udstedes legitimationskort for personer, der har et ungdommeligt udseende, der kan sætte bevillingshavere eller bevillingshaveres personale i tvivl om, hvorvidt gæsten er over eller under 18 år.

Jeg vil anbefale tingets medlemmer at stemme for det af os under nr. 5 fremsatte ændringsforslag, der i overensstemmelse med almindelige demokratiske regler går ud på, at beslutning træffes ved en flertalsafgørelse.

[Jens Peter Jensen]

Jens Peter Jensen (V):

Det foreliggende lovforslag har været til en langvarig udvalgsbehandling. Alligevel må behandlingen betegnes som hastværk i den fase, hvor de egentlige konklusioner skulle drages. Det kan man se på den næsten ulæselige betænkning, der er afgivet, hvor der jo også udelukkende optræder mindretal. Måske har travlhed i forbindelse med kommunalvalget været en af årsagerne til, at udvalgsbehandlingen på det seneste ikke er blevet så lødig, som ønskeligt er. Det ville være fristende at bede om at få andenbehandlingen afbrudt og lovforslaget henvist til ny udvalgsbehandling, men måske kan man ved en udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling bøde på de brist, som betænkningen er udtryk for.

Som man kan forstå af betænkningen, er venstre og flere andre partier stadig af den opfattelse, at landsbevillingsnævnet kun bør have beføjelser på områder som f. eks. bevillinger til virksomhed i færger o. lign. samt vedrørende Københavns og Frederiksberg kommuner, idet man ellers bør have amterne som ankeinstans. Men hvis et af handelsministeren stillet ændringsforslag bliver vedtaget, så falder dette jo væk.

Jeg vil også godt give udtryk for, at venstre gerne ser, at branchen bliver repræsenteret i lokale kommunale bevillingsnævn. Fra branchen er der gjort indsigelse mod praktiseringen af lovens § 22 om engangsbevillinger, og det må erkendes, at bestemmelsen er for løs, sådan som det fremgår af praksis. Derfor foreslås i ændringsforslag nr. 13 en stramning, som venstre kan anbefale.

De af kristeligt folkeparti stillede ændringsforslag under nr. 9, 10, 14, 15 og 16 finder venstre for vidtgående og uhensigtsmæssige, hvorfor jeg anbefaler at stemme imod disse ændringsforslag.

Venstre kan anbefale at stemme for ændringsforslag nr. 1, 2, 3, 6, 8, 11, 12 og 13.

Jeg henstiller altså, at forslaget går til fornyet udvalgsbehandling, medmindre et flertal skulle ønske, at vi afbryder anden behandling og henviser lovforslaget til fortsat udvalgsbehandling.

Anden næstformand (Erlendsson):

Jeg forstår hr. Jens Peter Jensen sådan, at han ikke stiller forslag om, at forhandlingen afbrydes på nuværende tidspunkt.

Kjelgaard (KF):

Jeg er i princippet enig med hr. Jens Peter Jensen i det, han har sagt, og kan kun tilslutte mig, at vi støtter ændringsforslag nr. 1, 2, 3, 6, 8, 11, 12 og 13.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Dette lovforslag har været lang tid undervejs. Det er vel godt og vel et par år siden, at kristeligt folkeparti fremsatte forslag om nedlæggelse af landsbevillingsnævnet, og vi kan vel sige, det fik en meget positiv modtagelse. Behandlingen har altså været lang; det kan have forskellige årsager. Jeg må nok sige, at jeg synes, vi har haft god tid til at behandle dette forslag, hvis det virkelig har været meningen, at man ville gøre noget ved det.

Fra kristeligt folkepartis side finder vi det nødvendigt, at vi får gjort noget ved denne side af sagen. Det kan ikke hjælpe, at vi bare bliver ved med at snakke om det.

Vi har fremsat en del ændringsforslag til dette lovforslag, og det glæder os, at venstre, konservative og centrum-demokraterne har sluttet op om en del af vore ændringsforslag. Vi kunne godt have ønsket, at der havde været tilslutning til nogle flere af dem.

Vi finder, det er meget væsentligt, når det drejer sig om bevillinger, at det er kommunerne, der har afgørelsen. De argumenter, der er kommet frem om, at kommunerne ikke skulle kunne klare det, må skyldes, at man har glemt, at der er kommet det, man kalder storkommuner. Faren for, at der er nogle, der ikke kan få deres bevilling, hvis den virkelig er påkrævet, tror jeg ikke er så stor.

Vi mener også, at skal der ankes, så må det være amtet, der har afgørelsen. Amtet er den instans, der ved nærmest besked om de lokale forhold.

Vi håber, at der vil blive stor tilslutning til disse ændringsforslag. Det kan ikke nytte noget, at man bare bliver ved med at snakke om alkoholproblemerne og overhovedet ikke får noget gjort ved dem. Jeg synes, man ofte svigter kommunerne; man kan godt forstå, at nogle kommuner efterhånden taber modet og synes, det er håbløst. F. eks. kan man kom-

[Inger Stilling Pedersen]

me ud for, hvis man har steder, man gerne vil friholde for spiritus af hensyn til ungdommen, at man ikke kan få lov til det. Jeg synes, man diskriminerer de folkevalgte ved at sige, at det har de ikke forstand på, det har man mere forstand på i et landsbevillingsnævn, der sidder langt væk fra, hvor det foregår.

Men vi har også stillet andre ændringsforslag, bl. a. vedrørende engangsbevillinger, hvor vi mener, at når det drejer sig om offentlig virksomhed, så bør man have samme uddannelse, som når man skal have en bevilling. Vi har også ønsket, at man skal kræve noget med hensyn til uddannelse, når man skal have bevilling. Om ikke andet skal man have branchekendskab, så at man ved, hvad det drejer sig om; det kan jo også opnås igennem kurser.

Skal jeg trække noget mere væsentligt frem af vore ændringsforslag, så gælder det udskænkning af spiritus til personer under 18 år. Der synes at være en tendens til at se mindre alvorligt på denne sag, men det er faktisk lovbrud, når man ikke holder loven, og det gør man altså ikke. Derefter kan man læse i aviserne, at nu synes man, det er på tide, at man lemper noget, for man kan jo ikke have, at der er så mange mennesker, der går og overtræder loven. Det må være den anden vej, man skal gå. Vi mener, at disse bestemmelser bør overholdes, også af hensyn til det ansvar, der stadig væk påhviler forældrene, indtil de unge er fyldt 18 år. Det må være hjemmene, der går foran – det er sagt af mange, og det kan vi være enige om – men det kan være meget svært for hjemmene, når det er så let at komme hen at få spiritus udskænket, som det er i dag.

Der er ikke nogen, der ønsker forbud for at genere ungdommen, men der er heller ikke nogen, der kan være interesseret i den udnyttelse af ungdommen, som ofte finder sted i dag. Hvem har så ansvaret for de problemer, der opstår? Hvem har ansvaret for de handlinger, der bliver begået, mens man er påvirket af spiritus? Ofte betyder det, at disse unge mennesker kan få mén af det hele deres liv. Jeg finder, det er påkrævet, at vi virkelig gør noget, og er det så svært for dem, der har restaurationerne, at se, hvor gamle de unge er, så mener vi man må kunne kræve legitimation. Så har man ikke den

undskyldning, at man troede ikke, de var så unge.

Jeg synes, det er meget vigtigt, at vi får gjort noget ved det, og jeg håber, man vil støtte vore ændringsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes, idet 45 stemte for, 102 imod.

Ændringsforslag nr. 1, 8 og 12 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 2.

Underændringsforslag nr. 4

forkastedes, idet 30 stemte for, 112 imod; 4 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5

forkastedes, idet 24 stemte for, 130 imod.

Underændringsforslag nr. 7

forkastedes, idet 31 stemte for, 113 imod; 5 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 6

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 9

forkastedes, idet 6 stemte for, 145 imod.

Ændringsforslag nr. 10

forkastedes, idet 24 stemte for, 127 imod.

Ændringsforslag nr. 11

forkastedes, idet 46 stemte for, 105 imod.

Ændringsforslag nr. 13

forkastedes, idet 45 stemte for, 106 imod.

Ændringsforslag nr. 14

forkastedes, idet 6 stemte for, 146 imod.

Ændringsforslag nr. 15

forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 16

forkastedes, idet 13 stemte for, 137 imod.

§ 1 med de foretagne ændringer og § 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget gik herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om pengeinstitutters rentemarginal.

(Lovforslag nr. L 74. Fremsat 28/10 77. Første behandling 8/11 77. Betænkning 3/3 78).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene samt spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Ole Olsen (SF):

Socialistisk folkeparti og vel også DKP er i den ganske ejendommelige situation, at vi, efter at handelsministeren har stillet et efter vor opfattelse udmærket ændringsforslag, hvorefter der indgås en aftale mellem banker og sparekasser, der fører til, at ministeren trækker sit ændringsforslag tilbage, opretholder dette. Det er parlamentarisk en noget usædvanlig situation. Vi vover os selvfølgelig nødig ud i sådan noget, men mener på den anden side, at socialdemokratiets og regeringens kapitulation over for bankverdenen i dette tilfælde har været så grov, at vi ikke har haft andet valg.

Jeg skal herefter gennemgå ganske kort nogle enkelte af de forskelle, der er mellem den renteaftale, der er indgået mellem banker, og det ændringsforslag, vi har opretholdt. For det første er der intet, der tyder på, at den indgåede aftale er vandtæt. Erfaringerne med den tidligere renteaftale tyder ikke på, at den er vandtæt: der mangler, så vidt vi kan se, en hel del banker, som endnu ikke har tilsluttet sig den; hvis de har det, fremgår det i hvert tilfælde ikke af de papirer, som erhvervsudvalgets medlemmer har fået udleveret. For det andet må man sige, at den aftale, som er indgået mellem banker, ikke tilnærmelsesvis er så effektiv med hensyn til at sænke udlånsrenten som det ændringsforslag, der foreligger. Det fremgår for det første af, at den højeste indlånsrente, som kan indregnes efter ministerens, nu SFs, ændringsforslag, er Danmarks diskonto med tillæg af 3 pct. p.a., medens den efter aftalen er diskontoen plus 4 pct. p.a. Det forekommer mig ejendommeligt, hvis man skulle have nøjedes med renteaftalen, at ministeren i hvert tilfælde ikke kunne have presset bankverdenen til at acceptere de 3 pct.

Endvidere er der en betydelig forskel også med hensyn til effektiviteten og virkningerne i det hele taget, fordi det i regeringens forslag, nu SFs forslag, er sådan, at banker godt måtte give kommunerne, som der her især er tale om, den højere rente, men man kunne blot ikke medregne denne rente, når man skulle beregne udlånsrenten, ikke medregne en rente højere end diskontoen plus 3 pct., medens den aftale, der er indgået, er sådan, at man ikke må give mere i indlånsrente end diskontoen plus 4 pct. Og det er jo en ganske betydningsfuld forskel. Her foreligger simpelt hen en konkurrencebegrænsende aftale. Jeg er nødsaget til at spørge ministeren, om denne aftale er anmeldt i henhold til monopolloven til tilsynet for banker og sparekasser. Det er jo sådan, at hvis den ikke er anmeldt rettidigt, er aftalen simpelt hen ugyldig, hvorefter hele grundlaget for, at ministeren har trukket sit ændringsforslag tilbage, er faldet væk. Jeg vil mene, ministeren skulle være i stand til at oplyse her i dag, om aftalen er anmeldt og anmeldt rettidigt.

Man har valgt her at erstatte en lov, der er mere effektiv og bedre i alle retninger, med en konkurrencebegrænsende aftale. Hvem kommer det først og fremmest til at gå ud